

กระทรวงศึกษาธิการ

ทบอานานภาษาไทย

บทประพันธ์อธิบายสฤาษิต

สำหรับชนประณมปีที่ ๓

พิมพ์ครั้งที่ ๑๐๐,๐๐๐ เล่ม

พ.ศ. ๒๔๕๒

ปกกระดาษราคาเล่มละ ๗๕ สตางค์

(ห้ามขายเกินกว่าราคาที่กำหนดไว้)

พิมพ์ที่โรงพิมพ์ครุสภา

ปกของขางลำพอน พระนคร

คำนำ

หนังสืออ่านกวีนิพนธ์ บทประพันธ์อธิบายสุภาษิตนี้ กระทรวง
ศึกษาธิการได้รวบรวมจากบทประพันธ์อธิบายสุภาษิตประจำเดือน ของ
วรรณคดีสมาคมแห่งประเทศไทย โดยคัดเลือกบทประพันธ์ประจำ
เดือนกรกฎาคมถึงเดือนตุลาคม ๒๕๕๕ รวมสิบเอ็ดบท และได้รับ
อนุญาตจากวรรณคดีสมาคมแห่งประเทศไทยแล้ว กระทรวงศึกษา
ธิการกำหนดให้ใช้เป็นหนังสืออ่าน กวีนิพนธ์สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่สาม
ในการรวบรวมหนังสือนี้ ได้ให้เจ้าหน้าที่ทำคำอธิบายศัพท์ไว้ด้วย

กองวิชาการ กรมสามัญศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ

กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

๔๑๔

๖๕๕
บัญชีเรื่อง

หน้า

สุภาษิตที่ ๑	รู้หลบเป็นปีก รู้หลีกเป็นหาง ของ นายเจือ สตะเวทิน	๑
สุภาษิตที่ ๒	ปากเป็นเอก เลขาเป็นโท หนังสือเป็นศรี ขวักเป็นตรา ของ นางสมโรจน์ สวัสดิกุล ณ อยุธยา	๒
สุภาษิตที่ ๓	มือไม้พายอย่าเอาเท้าราน้ำ ของ หม่อมหลวง วงศ์มรร อิศวากรณ	๔
สุภาษิตที่ ๔	คนเป็นที่พึ่งแก้ตน ของ นายเพิ่ม สวัสดิ์วรรณกิจ	๕
สุภาษิตที่ ๕	เพื่อนกินหาง่าย เพื่อนตายหายาก ของ พระมหาสงบ พรหมณโชติ	๗
สุภาษิตที่ ๖	จับให้มั่น คั้นให้ตาย ของ นายเจือ สตะเวทิน	๘
สุภาษิตที่ ๗	เสียน้อยเสียยาก เสียมากเสียง่าย ของ นายคำ ศรีถนอม	๑๐
สุภาษิตที่ ๘	หนักก็เอา เบาก็สู้ ของ นายเสวต เปี่ยมพงศ์สานต์	๑๑

หน้า

สุภาษิตที่ ๕ ฝนทิ้งให้เป็นเข็ม

ของ นางสาวกะปะนีย์ ณฑกลาง

๑๓

สุภาษิตที่ ๑๐ สำเร็จอยู่ที่ทำ

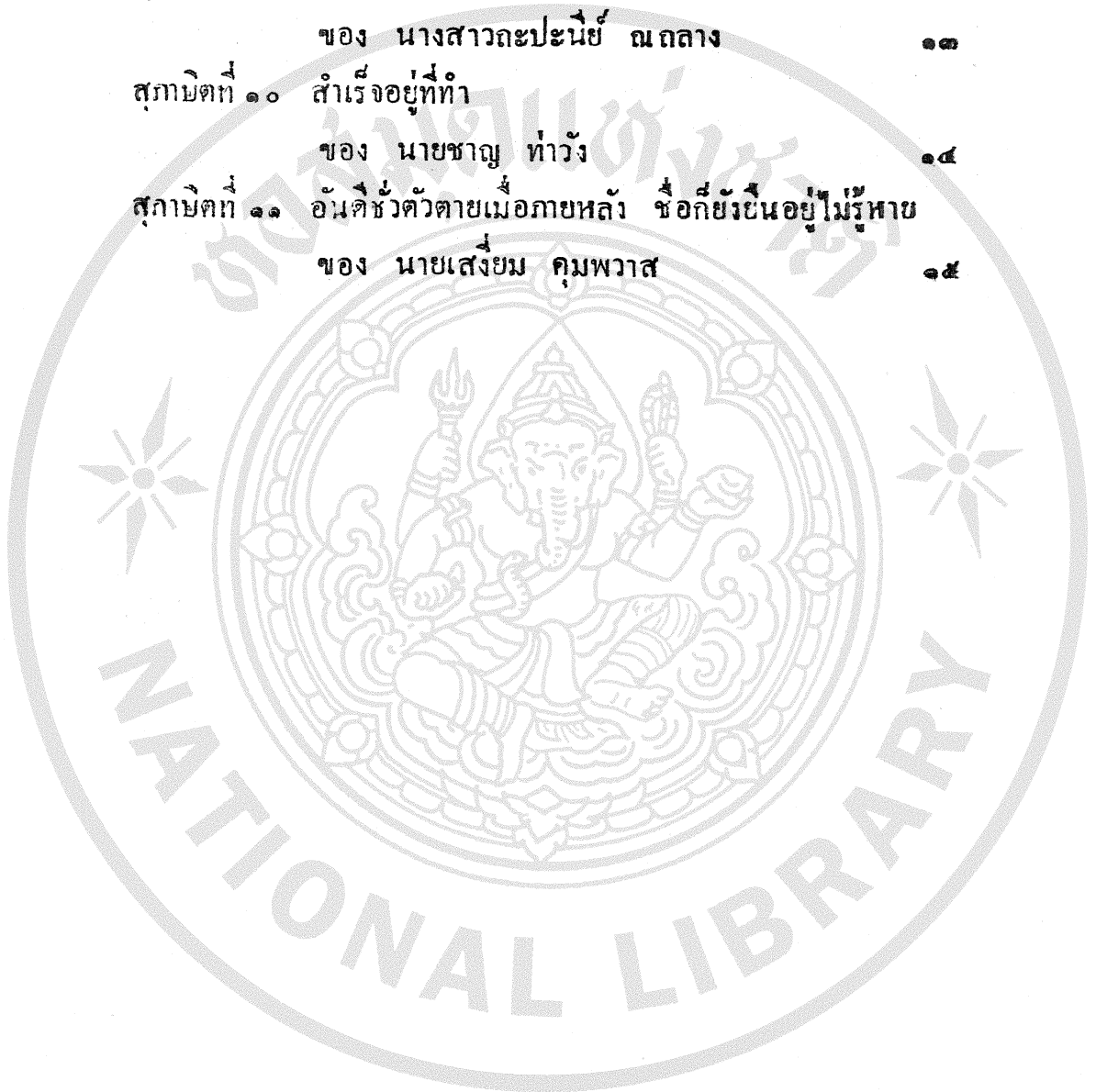
ของ นายชาญ ท้าววัง

๑๔

สุภาษิตที่ ๑๑ อันชั่วตัวตายเมื่อภายหลัง ช้อกยังยืนอยู่ไม่รู้หาย

ของ นายแสงยม กุมพวาส

๑๕

บทประพันธ์อธิบายสุภาษิต

สุภาษิตที่ ๑

รู้หลบเป็นปีก รู้หลีกเป็นหาง

☆☆☆☆

๑. ฉันทนกาอาศัยขึงปีกหาง ไปสู่ทางที่ประสงค์ตรงคังหมาย
รู้หลบหลีกปีกของพระองค์กาย อันตรายมิให้ใกล้ได้อาวรณ์
แม้จะมีพรานไพรใจฉกาจ คอยพิฆาตฆ่าด้วยธนูศร
ใช้ปีกหลบหางหลีกปลีกทางจว ไม่ม้วยมรณร่อนลงระหว่างทาง
ฉันทนคนควรมักคิดพิเศษ คือรู้เลศหลบหลีกเหมือนปีกหาง
เขาบัญญัติเป็นปีกคอยกนกาง สถิตเป็นทางออกด้วยช่วยเชิดชู
อันเชิงหนทีได้ของไพรจอม อย่าเพิ่งยอมจนบัญญัตินำออกดู
ถึงเสียหลักกของหลบให้เนาดู หงคองรู้ เชิงหลีกปลีกทนดี

☆☆☆☆

อาศัย	พึ่ง, อยู่ ในที่หมาย	บึง	คุ้มครอง, กัน, กัน
	ถึง ไซ้	อันตราย	เครื่องกีดขวาง, กับ
ประสงค์	ความต้องการ ความ	อาวรณ์	ห่วงใย, กังวล
มุ่งหมาย	ทางที่ประ	พราน	ผู้หากินในทางจับสัตว์
สงค์ คือ	ทางที่ต้อง		หรือยิงสัตว์ พรานไพร
การจะไป			คือ พรานป่า

นภา	ดูร้าย	ใจนภา คือ	วิเศษ	ดีเลิศ	เยี่ยม
	ใจร้าย		เลิศ	อุบาย	
พิฆาต	ฆ่า, ทำลาย		ปัญญา	ความรอบรู้	
สนุศร	หน้าไม้, ปืน		สติ	ความรู้สึกตัว, ความ	
ปลีก	หลีกไป	ปลีกทางจร		ระลึกได้	
	คือ หลีกทางไป		เชิดชู	ยกให้สูงขึ้น, ทำให้	
ม้วยมรณ	ตาย			สูงขึ้น	
ว่อน	บิน		แข็ง	ท่วงท่า, อุบาย, ทาง	
คติ	วิธี, แบบอย่าง		นำออกสู่	นำออก	

สุภาษิตที่ ๒

ปากเป็นเอก เลขเป็นโท หนังสือเป็นตรี ชั่วดีเป็นตรา

๑ ปากเป็นเอกเหมือนเสมณนทร์ ให้คนเชื่อ ฉลาดเหลือวาจาปรีชาฉาน
จะกล่าวด้วยร้อยคำไม่ไร้ค่าญ เป็นรากฐานเทอดตนพันลำเค็ญ
เลขเป็นโทโบราณท่านสั่งสอน เร่งสั่งวรเวียไว้ใช้ว่าเล่น
การคำนวณควรชำนาญคุณหาเป็น ช่วยให้เห็นต้นกัหนารูทำคน

หนังสือเป็นทวิชาบัญญัติ เรียบไปเถิดรู้ไว้ไม่ไร้ผล
 ยามยากแสนแสนคับไม่อบจน ไต่เลี้ยงตนด้วยวิชาหาทรัพย์ทั่ว
 ชั่วตเป็นตราประทับไว้กับโลก ยามวิโยคชพยับลิบร่างหนี
 ที่ศูนย์แยกแตกตัวส่วนชั่วต คงเป็นทลือทวชั่วพาดิน

★★★★★

เอก	ที่หนึ่ง	ลำเค็ญ	ลำบาก
มนตร์	คำศักดิ์สิทธิ์, คาถา	ไท	ที่สอง
	เสกมนตร์คือท่องคาถา	โบราณ	คนแต่ก่อน
	กล่าวคำศักดิ์สิทธิ์	สังวร	ระวัง
ปริชา	ความรู้รอบ <u>ปริชาณ</u>	เวียน	พึง
	คือ ร้อย่างกระจ่าง	คำนวณ	คิดเลข
	แจ่มแจ้ง	ชำนาญ	คล่องแคล่ว
ร้อยคำ	เรียบเรียงคำ	ท่า	ท่วงที
รำคาญ	ไม่สบายใจ, หงุดหงิด	ตรี	ที่สาม
	ใจ	เลิศ	ดีเยี่ยม
รากฐาน	หลักเบื้องต้น	ไว้	เสีย, ไม่มี
เทอด	ชู, ยก	ยาก	ลำบาก

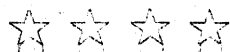
แค่นับ	ยากจน, ลำบาก	วิโยค	การจากไป
อับจน	สิ้นคิด	ชีพ	ชีวิต
ทวิ	เพิ่มขึ้น, มากขึ้น	ยบ	ทำลาย
ตรา	เครื่องหมายสำคัญ	ลบ	พ้นไป
	ตราประทับ คือ ตรา	ศูนย์	หายไป, หหมดไป
	ที่ตีไว้		

สุภาษิตที่ ๓

มือไม่พายอย่าเอาเท้าราน้ำ

๑ เมื่อเราลงนามว่าฝ่าลมคลื่น จะรบบรณแด่นรุตถึงจุดหมาย
 ต้องร่วมมือแข่งขันช่วยกันพาย หงหญิงชายอย่าเกี่ยงเลียงมารยา
 มือไม่พายอย่าเอาเท้าราน้ำ ถึงแม่เรือไม่คว่ำก็ช้าล่า
 เรือลำอื่นเขาไปไกลลืบทา แทนาวาเรายังชนไต้คลื่นลม
 เปรียบจะสร้างชาติไทยให้ใหญ่ยิ่ง ต้องร่วมกันจริงจังจึงเสร็จสม
 ช่วยกันคิดเหลียวแลแก่ใจอนปม ที่ยังคอยค้อยระตมโดยจริงจัง
 อย่าใจเบาเอาแต่ตีตำหนิว่า จะเหมือนตังนาวาไม่ถึงฝั่ง
 มือไม่พายปากอย่าค่อนทอนกำลัง อาจพลาดพลั้งเรือจมด้นชาติเคย

นาวา	เรือ	ดำ	ซ้ำ, สาย
ผ้า	ทวน	ดิบตา	ไกลมาก, สุดสายตา
วามริน	ปลอดภัย	โต้	ต้านทาน
วุด	เร็ว	ปม	ปม ผ้าหรือเชือกที่
เกียง	ไม่ลงรอย, รังเกียจ		ขอไว้ ในที่หมาย
เคียง	หลัก, หนั		ถึง ข้อยากลำบาก
มารยา	สร้างทำ	ต้อย	ต่ำ
วา	ต้านทาน เอาเท้าราน้ำ	ระดม	รวมกำลังกัน
	คือ การเอาเท้าพาด	ตำหนิ	ติเตียน
	เคมเรือแล้วหย่อนลง	ค่อน	พุดติเตียน
	ไปให้ระน้ำ	ทอน	ตัด

สุภาษิตที่ ๔

๘๘๘
ตนเป็นทพงแก่ตน

☆☆☆☆

๑ เราเกิดมาทั้งทีชีวิตหนึ่ง

ควรกระนึ่งพงตนทนกัดพน

กตกิจพณิษฐการงานมีเกียรติ

อย่าหมายพงผู้ใดให้เขาหยัน

คิดมากบ่นตงหน้ามานะนำ

อย่าหยาบเหยียดพาสหาว่างานทำ

หรือจะชอบวิชาอุตสาหกรรม เชิญเลือกทำตามถนัดอย่าฝืน
 เอาดวงใจเป็นทุนหนุนนำหน้า เอาปัญญาเป็นแรงมุ่งแข่งขัน
 เอาความเพียรเป็นยานประสานกัน ผลจะบรรลุดุ้ประทุชัย
 เงินและทองกองอยู่ประตุน้ำ คอยเปิดอ้ารับไม่จับได้
 ทรัพย์ในดินสินในน้ำออกศก้าไป แหถมทองไทยพร้อมจะช่วย
 อำนวยเคย

☆☆☆☆☆

หยัน	ดูหมิ่น	เขาะเขี้ย	กตึกิจ	การเพาะปลูก
คะนึง	คิด		พนิชยการ	การค้า
บากบั่น	หมั่น		เกียรติ	ชื่อเสียง
มานะ	ความพยายาม		หยาบเหี้ยมต	ดุถูก
พาด	แก้ง		ประทุชัย	หลักชนะ
อุตสาหกรรม	การทำสิ่งของ		จับได้	ได้
	เครื่องใช้		สิน	ทรัพย์
ตามถนัด	ความชำนาญ		ศก้า	มาก
ฉัด	เลื่อน		แหถมทอง	ที่ตั้งของประเทศไทย
หนุน	รองให้สูงขึ้น		อำนวย	ให้ผล, ให้ประโยชน์
ยาน	เครื่องพาหนะต่างๆ			

๗

เช่น รถ เรือ ฯลฯ	บรรณ	ถึง
ประธาน	ทำให้ติดต่อกัน	

สุภาษิตที่ ๕

เพื่อนกันหาง่าย เพื่อนตายหายาก

๑ คำว่าเพื่อนเตือนให้รู้ถึงคุณ ยอมรู้ได้ในยุคทุกชั่วอน นั่นคือเพื่อนเตือนให้รู้ว่าเทียมมิตร เป็นเพื่อนแท้แท้สุขทุกข์หนีไป อันเพื่อนแท้แท้ทุกข์ไม่ทิ้งทอด ถึงตัวไปใจมาเป็นอาจัน แม้อยู่ห่างต่างตำบลคนละชาติ ไม่ทิ้งทอดทอดคอกพะนอนกัน	จะเป็นมิตรแท้เทียมเทียมหรือหย่อน ถ้าเพื่อนถอนตัวห่างอย่าวางใจ ไม่ควรคิดคบเขาเอาไว้ได้ ยอมหาได้ง่ายนักเพื่อนรักกัน ยอมจะทอดคอกกันไม่ฉันทัน สมควรยินดีมากหายากครั้น ถ้าสามารถรักกับยามคับขัน ก็ควรมั่นใจเหมือนเป็นเพื่อนตาย
--	--

มิตร	เพื่อน	ฉัน	เปลี่ยนแปลง
เทียม	ไม่แท้	อาจัน	เสมอ
เยียม	ดีจริง	ตำบล	ถิ่น
ยุค	คราว	คืบ	คราวจำเป็น
วางใจ	ไว้ใจ	พะนอน	เอาใจ
คบ	ชอบพอกัน, เพื่อนกัน	เป็น	

สุภาษิตที่ ๒

จับใหม่ คนให้ตาย

☆☆☆☆

๑ จะทำการงานใดต้องใจเด็ด
ทุ่มเทกำลังตั้งหน้าอย่าตะบอย
ต้องเป็นนกดอส์ ทรูเกิด
แล้วบุกบ่มนมนานะทะเกยกทะกาย
ทำอะไรทำให้จริงตามกำหนด
เช่นข้าขาวขาวทงนเป็นบนแก้วน
ทำนนิคคินหนอยจะพลอยย่ง

แข่งเหมือนเพชรไม่ย่อแถทอถอย
ใครหวังคอยราชรดคงอดตาย
ผลสำเร็จอยู่ที่ไหนปักใจหมาย
ไม่เว้นวายถากถางให้ทางเตียน
ไม่จับจตผลผลิตสถิตเสถียร
จะเล่าเรียนเรียนชยใหม่คนคง
ที่หมายมุ่งก็จะบิติตประสงค

จับให้มันคืนให้ตายหมายให้ตรง บักใจปลงเป็นประกันนั้นแหละดี

ใจเตี๊	เฉียบขาด	ราชรถเทียมม้า	แล้ว
ตะบอย	ซ้ำ, อัดอาด	ปล่อยให้วิ่งไป	ถ้าม้า
ราชรถ	รถพระที่นั่ง, เป็นประ-	ไปหยุดตรงที่อยู่ของผู้	
	เพณีโบราณของอินเดีย	ใด ก็เชิญผู้นั้นมาตั้ง	
	อย่างหนึ่งในการเลือก	เป็นพระเจ้าแผ่นดิน	
	กษัตริย์ โดยใช้วิธีเอา		
เค็ด	วิธี	สถิตเสถียร	ตั้งอยู่อย่างมั่นคง
บักใจ	ตั้งใจ	บัน	มาตราดวง, ๒๖ เป็น
บุกบัน	พยายาม		๑ เกวียน
ตะเกียก-		เกวียน	มาตราดวง, ๑ เกวียนมี
ตะกาย	ชวนชวน		๑๐๐ ถึง
ถากถาง	ทำพื้นที่ให้เตียน	บิต	เปลี่ยน
จับจต	การทำงานอย่างหนึ่ง	คิน	บับ
	ยังไม่ทันสำเร็จก็เลิก	ปลง	วางลง
	หันไปทำอย่างอื่นใหม่	ประกัน	รับรอง
ผลิต	ออกผล		

สภานิติบัญญัติ

เรียนน้อยเรียนยาก เรียนมากเรียนง่าย

☆☆☆☆

๑ อันเรียนน้อยเรียนยากเรียนง่าย นั้นเป็นสายสืบเนื่องเรื่องถนัดถื่น
เรียนน้อยเรียนยากเรียนง่าย ไปที่เดียว ไม่เคยถึงประโยชน์โทษและคุณ
ครั้นจวนตัวกลัวภัยจึงไตร่ตรอง เอาทรัพย์ติดสินบนจนหัวหมุน
เสียเท่าใดไม่ละลดยอมหมดทุน ถึงช่วยจนได้ก็เห็นจะเชื่องช้า
น้อยเรียนยากเรียนง่ายอย่า— จงรอบคอบคิดพิจารณาเหตุการณ์

หมายชอบ

ไหน

ถ้าเรียนน้อยเช่นประหยดติดตนไฟ เสียขายไปยอมพลีด้วยดีเทอญ
เสียทรัพย์เกิดเพ้อกายสบายอยู่ เสียกายสู้สงวนปรานีให้นานเนิ่น
เสียทุกสิ่งแม้ชั่ววาทมเพื่อชาติเจริญ อย่าละเมินมั่งสงวนส่วนใหญ่ด้วย

★★★★★

ถนัดถื่น ตรีชน, ไม่ใช้ในเมื่อ
ควรใช้
ถนัดถื่น หวนถื่น

จน อุดหนุน, คำ
เชื่องช้า ยากจน
พิจารณา ไตร่ตรอง

สินบน	เงินหรือสิ่งของที่ให้ เป็นสินน้ำใจโดยขอ ให้ผู้รับทำการอย่าง ใดอย่างหนึ่งให้	เหตุการณ์เรื่องราว ไฉน อย่างไร ประหยัด ใจแต่ที่ควร ตัดต้นไฟ ป้องกันแต่ต้นมิให้เกิด
ละถถ	ถอย, หยด	เหตุร้าย
พลี	ให้, บริจาค	ปราณ ชีวิต
เทอญ	เกิด	เนิ่น นาน, ช้า
ช่วย	ช่วยเหลือ, อุดหนุน	ชีวาตม์ ชีวิตของตน
สงวน	รักษา	เมิน ไม่ดูไม่แล

สุภาษิตที่ ๘

หนักกเอา เบากสู้

๑ เกิดเป็นไทยสมัยมุ่งพระคชชาติ ต้องเก่งกาจทะมัดทะแมงเข้มแข็งยิ่ง
ทำงานเป็นกอบกำทำจริงจัง ไม่ทอดทิ้งเลาะเลอะหรือเฉะชา
จะหนักเบาเท่าใดไม่ย่อถ่น กัดฟันทนรับไว้ได้ทุกท่า
ถึงลำบากยากแสนพันพรรณนา ไม่บ่นว่าอ่อนข้อท้อแท้ใจ
โดยตะเพาะในยามสงครามนี้ จักต้องมีมานะมั่นไม่หวั่นไหว

ต้องเข้มแข็งยิ่งกว่าในคราวใด ฝ่าฟันภัยทั้งหมดด้วยอดทน
 เมื่อต่างคนต่างเป็นเหมือนเช่นว่า จะก้าวหน้าสืบสมัยเพบุลย์ผล
 พาทัวร์รถปลดอภัยไม่อัปจน พาชาติพ้นภัยพิบตสวสดี

☆☆☆☆☆

ผดุง	คำจูน	อุ้นซื่อ	ลดความพยายาม
ทะมึนทะแมง	องอาจ, ทำทางคึกคัก	ท้อแท้	ท้อถอย, อ่อนแอ
ทำงาน—	ทำจริงจัง, ทำอย่างมุ่ง	ไม่ทวน	หนักแน่น, ไม่เอน
เป็นกอบกำ	ให้สำเร็จเป็นหลัก	ไหว	เอียง
	ฐานมั่นคง	ครว	คราว
เหลาะแหละ	ไม่แน่นอน	ฝ่าฟัน	ต่อสู้
แฉะชา	ซ้ำ, เฉื่อย, ปล่อย	สืบสมัย	ถึงคราว, ทุกลาว
	ตามเรื่อง	ไพบูลย์ผล	ได้ผลเต็มเปี่ยม
ยอเย่น	ท้อถอย	ปลดอภัย	พ้นภัย
พรรณา	เล่า <u>พันพรรณา</u> คือ	พิบัติ	ความฉิบหาย
	ไม่สามารถจะนำมา	สวสดี	ความสุข, ความเจริญ
	กล่าวได้		

๑๓

สภานิติบัญญัติ

แผนกให้ เป็นเซม

☆☆☆☆☆

๑. ทังก่อนใหญ่ใครเห็นเป็นงานหนัก ยังประจักษ์ฝนโต ให้เป็นเซม
ถึงงานมากที่ละน้อยค่อยและเดิม ทำให้เต็มสามารถอาจเป็นการ
นี่เป็นข้อแนะไว้ให้เพียรเกิด ผลจะเกิดแลเห็นเป็นแก่นสาร
ถึงงานยากมากเหลืออย่าเบื่องาน ต้องทนทานทุกอย่างเพื่อสร้างตน
เพราะสร้างตนเป็นทางที่สร้างชาติ ตนสามารถชาติก็เด่นแถมเห็นผล
ถึงเมื่อนั้นอุปสรรคมีก็ผจญ ก็ไม่พินบัญญัติถ้าเราเพียร
ความลำบากยากเย็นเป็นเหมือนหนทาง เขากำลึงใจไม่หวั่นเหิน
เป็นแรงฝนแล้วเล่าเล่าวนเวียน จนทั้งเปลี่ยนเป็นเซมเต็มงามเคย

☆☆☆☆☆

ทั้ง แท่งเหล็กสำหรับรอง
ก่อนเวลาทุบโลหะ
และเดิม ทำที่ละเล็กละน้อย
แก่นสาร ถาวร

อุปสรรค ความขัดข้อง
ผจญ ต่อสู้ ขัดขวาง
หวั่นเหิน เปลี่ยนแปลง

สุภาษิตที่ ๑๐

ลำเจียกอย่าทำ

☆☆☆☆☆

๑ ธรรมชาติมีอยู่เด่นเห็นไม่ยาก หากทำมากผลที่ได้ย่อมไพศาล
 หากทำน้อยผลย่อมน้อยด้อยตามงาน ไม่กอบการผลที่ได้ก็ไม่มี
 เพียงแต่คิดสร้างวิมานงานไม่ก่อ หวังแต่รอโชคชานาน่าบดดี
 แต่พองงานไม่ทำชำล้นดี ทำเช่นนี้ลำเจียกใดอย่างไรรู้
 จะหวังผลแต่ละคนต้องสร้างเหตุ ผลสมเจตนาเพราะทำด้วย
 ความขยัน

‘ทำเป็นเหตุ’ นำ ‘ลำเจียกเป็นผล’ ผลจะบรรลุมิใช่เพราะเหตุงาม
 พลัน
 สมัยไทยสร้างไทยต้องใจมั่น เพื่อบรรณพุนลำเจียกไม่เชิดรวม
 ด้วย ‘พูดจริง ทำจริง’ ยิ่งทุกยาม จักเสริมความสวัสดิชยให้ชาติเขย

☆☆☆☆☆

กรรม	คำสั่งสอนในพุทธ—	โศกซาตา	เคราะห์ดีหรือเคราะห์
	ศาสนา <u>ธรรมคดี</u> คือ	ร้าย	
	ทางธรรม	ชั่ว	ขบขัน
ไพศาล	กว้างขวาง, มากมาย	สมเจตน์	สมใจ, สมความคิด
คิดสร้าง—	คิดไฝ่ฝันหรือคิดสร้าง	พน	เพิ่ม
วิมาน	อะไรๆ อยู่แต่ในใจ	เชตขาม	เกรงกลัว, คร้าม

สุภาษิต ๑๑

อนตชีวิตวตตายเมอภายหลัง ชอกยงย่นอยู่ไม่รหาย

☆☆☆☆

๑ อนตชีวิตวตตายเมอภายหลัง ชอกยงย่นอยู่ไม่รหาย

เหมือนดวงตราตอกประทับติดกับกาย เป็นเครื่องหมายบอกทั่วทุก
ตัวคน

อันความดีทำประจำชีพ

ถ้าทำดีที่ตนเองเป็นของตน

ดังประทีปส่องสว่างกลางเวหน

ถึงวายชนม์ ชอกยงคนองไป

อินทาชวตตตายลงวายนอก คนจะพลอดพรวดำไม่ปราศรัย
 เกิดทั้งทมไธศวเกิดอกกลวไป จงตรองไทร่หลักหนวาคีคาว
 อินทชวตตประจักษ์ เป็นหลักฐาน ถึงวงศวารพลอยชอระบือฉาว
 ตัคนรชวตตชงตะพรงพราว ชอจะยวียนอยู่คู่โลกเคย

ประทีป ดวงไฟ	เกลือก—
เวหน พ้า	กลว คลุกเคล้า, ปะปน
ถนอง คอบ	วาคีคาว มลทิน, ความเสียหาย
วายนม ตาย	วงศวาร เชื้อสาย
คณอง กีก้อง	ระบือ เลื่องลือ
พลอดพรวดำ พุด เรื่อยๆ บ่อยๆ	ฉาว อออึง
ปราศรัย ความรักใคร่, ความนับ	ตะพรง—
ถือ <u>ไม่ปราศรัยคือหมด</u>	พราว พร้อม, เป็นอันมาก
ความรัก, หมดความ	
เอ็นดู	

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์ไตรสาร
 ภายสัทธิ การุณนิมิตต์ พิมพ์และจัดโฆษณา

